

PROCEDURA NR IV

– weryfikacji rocznych raportów

W celu zapewnienia najwyższej jakości świadczonych usług i zachowania bezstronności i niezależności Audytor będzie podejmował odpowiednie działania w szczególności określone w niniejszej procedurze.

1. Zasady ogólne

- a. Celem weryfikacji jest zagwarantowanie, aby wielkość emisji CO₂ była monitorowana zgodnie z procedurą monitorowania określoną w zezwoleniu oraz aby raporty zawierały rzetelne i prawidłowe dane.
- b. Weryfikacja prowadzi do wydania wniosków z weryfikacji, w których stwierdza się z racjonalnym poziomem pewności, czy dane zawarte w raporcie są wolne od istotnych zafałszowań i czy nie występują tam istotne niezgodności z zezwoleniem.
- c. Audytor prowadzi weryfikację w oparciu o dokumenty przedłożone przez prowadzącego instalację i własne obserwacje, a w szczególności o raport, kopię posiadanego zezwolenia oraz wszelkie inne właściwe informacje.

2. Audytor przeprowadza weryfikacje rocznych raportów w trzech etapach:

- a. Analiza strategiczna,
- b. Analiza ryzyka,
- c. Weryfikacja właściwa.

3. Analiza strategiczna ma na celu zapoznanie się ze specyfiką instalacji, określenie procesów i punktów krytycznych dla poziomów emisji CO₂, w szczególności określenie:

- i. Źródeł emisji,
- ii. Strumieni paliw i materiałów wsadowych,
- iii. Metody monitorowania i aparatury kontrolno-pomiarowej,
- iv. Przepływu danych, jak również systemu kontroli, w tym ogólnej organizacji w odniesieniu do monitorowania i raportowania,
- v. Systemu zarządzania i osoby odpowiedzialne za dane niezbędne do procesu raportowania emisji CO₂,
- vi. Danych niezbędnych do raportowania, źródła ich pochodzenia, sposobu gromadzenia i przetwarzania.

4. W ramach analizy strategicznej Audytor zapoznaje się z planem monitorowania oraz zezwoleniem wydanym dla danej instalacji.
5. Analizę strategiczną przeprowadza się w taki sposób, aby móc dokonać analizy ryzyka, w razie konieczności przeprowadza się inspekcję na miejscu.
6. W analizie strategicznej stosuje się poziom istotności zdefiniowany w tabeli poniżej:

Instalacje należące do grupy emisji	Poziom istotności
A lub B	5 %
C	2 %

7. W ramach analizy ryzyka:
 - a) analizuje się elementy ryzyka nieodłącznego i ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej, odnoszące się do zakresu i stopnia skomplikowania rodzaju instalacji oraz źródeł emisji i strumieni materiałów wsadowych, które mogły prowadzić do istotnych zafałszowań i niezgodności z procedurą monitorowania,
 - b) sporządza się plan weryfikacji wspólny z analizą ryzyka, zawierający opis sposobu, w jaki należy przeprowadzać działania weryfikacyjne, plan pobierania próbek danych, charakterystykę działań do przeprowadzenia ze wskazaniem terminu ich przeprowadzenia oraz zakresu koniecznego do realizacji planu weryfikacji (plan pobierania próbek danych wskazuje, które dane będą testowane w celu sporządzenia wniosków z weryfikacji).
8. Analiza strategiczna i analiza ryzyka może być prowadzona poza siedzibą prowadzącego instalację w przypadku wyrażenia przez prowadzącego instalację zgody, udostępnieniu niezbędnych dokumentów i zapisów.
9. Analiza strategiczna nie stanowi podstawy do zatwierdzenia weryfikowanego rocznego raportu.
10. W ramach weryfikacji właściwej:
 - i. w stosownych przypadkach dokonuje się, inspekcji na miejscu, w celu sprawdzenia działania mierników i systemów monitorowania, przeprowadzenia rozmów i zebrania wystarczających informacji i dowodów,
 - ii. realizuje się plan weryfikacji przez gromadzenie danych zgodnie ze zdefiniowanymi metodami pobierania próbek, testów przeglądowych, przeglądów dokumentów, procedur analitycznych i procedur przeglądu danych, w tym wszelkie odpowiednie dodatkowe dowody, na których opierać się będą wnioski z weryfikacji,

- iii. potwierdza się prawidłowość informacji wykorzystanych do obliczenia poziomów niepewności zgodnie z zatwierdzonym w zezwoleniu planem monitorowania,
- iv. sprawdza się czy plan monitorowania jest realizowany,
- v. zwraca się do prowadzącego instalację o dostarczenie wszelkich brakujących danych lub o uzupełnienie brakujących sekcji w ramach ścieżek audytu, wyjaśnia różnice w danych dotyczących wielkości emisji CO₂, weryfikuje się obliczenia lub dostosowuje zgłoszone dane, przed sporządzeniem ostatecznych wniosków z weryfikacji,
- vi. przekazuje się w dowolnej formie prowadzącemu instalację informacje na temat wszelkich stwierdzonych niezgodności i zafałszowań (prowadzący instalację koryguje wszelkie wskazane zafałszowania, przy czym korekcie podlega cała populacja, z której pobrano próbę),
- vii. przez cały czas trwania procesu weryfikacji określa się zafałszowania i niezgodności z wymaganiami, oceniając, czy:
 - a) plan monitorowania określa niezgodności w stosunku do procedury monitorowania określonym w zezwoleniu;
 - b) istnieją jasne i obiektywne dowody, uzyskane za pomocą metody gromadzenia danych, na poparcie ustaleń na temat nieprawidłowości.

11. W przypadku stwierdzenia, iż Analiza wstępna nie wykazała wszystkich procesów i punktów krytycznych Audytor może zmienić plan weryfikacji lub zawiesić Weryfikację w celu ponownej Analizy strategicznej i ryzyka.

12. Audytor na podstawie przeprowadzonej Weryfikacji sporządza Protokół z weryfikacji i Wewnętrzny protokół z weryfikacji.

13. W ramach wewnętrznego protokołu z weryfikacji:

- i. odnotowuje się dowody pełnego wykonania analizy strategicznej, analizy ryzyka, oraz wypełnienia planu weryfikacji, jak również podaje informacje wystarczające do uzasadnienia wniosków z weryfikacji, w celu ułatwienia oceny ewentualnego audytu przez Polskie Centrum Akredytacji;
- ii. opierając się na stwierdzeniach zamieszczonych w wewnętrznym protokole z weryfikacji, formułuje się pogląd na to czy raport zawiera jakiegokolwiek istotne zafałszowania w porównaniu z poziomem istotności, a także czy występują istotne niezgodności zgodnie z procedurą monitorowania określoną w zezwoleniu lub inne kwestie istotne w odniesieniu do wniosków z weryfikacji.

14. W protokole z weryfikacji przedstawia się metodykę weryfikacji, spostrzeżenia i wnioski z weryfikacji, które zostają dołączone do rocznego raportu.

a. W ramach weryfikacji rocznego raportu wypełnia się:

- 1) tabele nr 1-7 określone w załączniku nr 12 do rozporządzenia;
- 2) tabelę nr 2 określoną w załączniku nr 13 do rozporządzenia, zawierającą ocenę końcową.

b. Ocena końcowa:

- i. Jeżeli w opinii Audytora nie występują istotne niezgodności zgodnie z procedurą monitorowania określoną w zezwoleniu i ogólne wielkości emisji CO₂ nie zostały istotnie zafałszowane, raport weryfikuje się jako zadowalający.
- ii. Jeżeli w opinii Audytora wystąpią nieistotne niezgodności lub nieistotne zafałszowania, opisuje się je w protokole z weryfikacji jako "zweryfikowane jako zadowalające, z nieistotnymi niezgodnościami i zafałszowaniami". Można również opisać je w piśmie do prowadzącego instalację.
- iii. Jeżeli stwierdzi się istotne niezgodności lub istotne zafałszowania (nawet bez istotnych niezgodności), to można uznać, że raport nie został zweryfikowany jako zadowalający.
- iv. Jeżeli występuje ograniczenie w zakresie (okoliczności nie pozwoliły albo nałożono ograniczenie, uniemożliwiające weryfikatorowi uzyskanie dowodów, zmniejszających do racjonalnego poziomu ryzyko nieprawidłowych wniosków z weryfikacji) i/lub istotne niepewności, można uznać, że raport nie został zweryfikowany.

Gorzów Wlkp., dnia 9 listopada 2009 r.

Marcin Kaźmierski